

BUREAU EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLEÉ
— (Naaal. Maatsch.) —
— TONGEREN.
Abonnementprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 centimes het nummer.

DE PROVINCIE LIMBURG

TONGEREN, 20 MEI 1922.

WILSKRACHT

Menschen die het goed meenen met de vorping van hun kinderen, trachten van te voren de kinderen der deugd, die in hun ziele ligen, te ontwikkelen door hun wijzen lessen en voorbeeld door hun voorbeeld.

Merkt wel op: wilskracht is geen koppigheid. Koppigheid is een gebrek dat moet worden bestreden en uitgeroeid van 't eerste oogenblik dat het zich vertoont; en 't is heel belangrijk van sommige ouders zoo gemakkelijken de eigenzinnigste verlangens hunner kinderen toe te geven. Koppigheid is het vasthouden aan een gedachte, aan een verlangen dat niet redelijk is; 't is het uitwerken van hun wilkeken 'tegen heug en meug in; 't is het lang zittingen monken als er iets tegen hun is. Let er wel op: wie toegelief aan de grilten der kinderen, hoe klein ze ook wezen, wordt onvermijdelijk slaaf van de kleine maar allerleihoos tyrannen, en 't zal zeer moeilijk zijn af te waken van deze tegengestelde wijsen.

Bestrijd dus de eigenzinnigheid, de koppigheid; maar van den anderen kant ontwikkel de wilskracht in uwe kinderen: maak ze sterk het goede, opdat ze weerstand zouden kunnen bieden aan hun driftten en standvastig blijven in het goede.

Daar vooral heeft onze hedendaagse jeugd gebrek aan, en 't is misschien de grootste tekortkoming in de opvoeding onzer kinderen. Zochters in aanraking met de jeugd, die slechts deugd en deugdzaamheid zoeken, zijn vaak als weldoenden invloed van het huisgenoot niet ontrokken, blijft hij zedig en goed omdat er zijn hart een voorraad van godsdienstigen en zwaarheid ligt.

Maar is hij bestand tegen de verleiding die gaat van de massa? Is zijn wil genoeg gevestigd in het goede? Is het niet betrouwenwaardig dat er behoevings zooveel zijn die, afzonderlijk genomen, red zijn en die zooveel te een hoop vormen, waarvan om zich slechter te toonen dan te redelijk zijn? Jongens die nog eerbied hebben voor het ouderlijk gezag, maar die zich in bijzijn van anderen aanstellen alsof ze vader moeder boven 't hoofd zijn gegroeid.

Jongelingen die in hun hart strijd voeren en onzuivere neigingen en in gezelschap dat vertellen die de fatsoenlijkheid te buiten gaat. Werklieden die goede echtgenooten en afgewerkte huisvaders zijn en op schouder van 't werk met de huiselijke deugden den spot waken. Menschen die christen zijn, die bidden, hun christelijke plichten vervullen, en er niet op zien het geloof en de Kerk en haar dienaren bespottelijk te maken.

Tegenwoordigheid van 't menschelek hart l'keuren af in hun binnenste wat ze uitwendig bedrijven, en ze zijn zoo laf tegenover de menschen dat ze zich niet durven zoo goed toonen als ze zijn.

Al die zwakke punten hebben tekort wilskracht, en dat, en 't is dan ook de plicht van de goede ouders hunne kinderen sterk te maken het goede, en hen van jongens af tot zal bereiding en mannelijke persoonlijkheid te reuen.

Hoe nu kunnen wij best den wil, het karakter der kinderen vormen? Als ge uw kind zult leeren handelen uit bonatuurlijk inzicht meer dan uit menschelek berekening, zult ge reeds ver gevorderd zijn, en het dan behoort aan, niet om een leening, dus niet alleen als met eenigen wordt, maar uit plichtbesef leert het, dat het edelzinnig is een misstap te bekennen als het mogelijk zou zijn hem te verbergen of te bloemen. Leert het de nieuwsgierigheid dergen en der ooren betogen, en niet alles te wat in zijn bereik valt, en niet alle gekken op te vaagen die zijn oor treffen, en het dat het moedig en kristelijk is zich t'lijdt te willen verrechtvaardigen voor

een terechtwijziging, zelfs 't is ze overdreven en misschien overvloedig.

Als wat die willen bekomen moeten we, het spreekt van zelf, aanspraak maken op bovennatuurlijke redenen, op het geloof. Maar 't is ook het enigste middel dat er bestaat om het beoogde doel te bereiken.

En als de kinderen zoo gestaald zijn in het goed, dan zullen ze kunnen weerstand bieden aan de verleiding, afbreken met slechte gezelschap, en dan zullen zij laders eerbied afdwingen, hun plicht kwijten 't is gelijk in welke omgeving, in de knerme, in de stad, op het werk; en dan zullen zij laders eerbied afdwingen, zelf van hen die spotten met al wat goed is, want iedereen zal verplicht zijn de getuigenis af te leggen: 't is een moedig man!

De geleerdheid voor die willen

In een zeer laatste nummers hebben wij geprooken over het Fonds der meestbegaaften voor het welk de Gemeenteraad zijne tusschenkomst stemde.

Dit fonds zal dus van af October 1922 in werking treden, ten bate der overnomen jongelingen die bijkomen geven van vlijt en verstandigheid sulen gesteld worden, hun verstandelijke ontwikkeling of studie voort te zetten, net als de kinderen van begoede burgers. Van af 1 Oktober eerstkomende zal er dus een geleerdheid hulp verlevend worden aan jongens en meisjes die de lagere school, zowel katholieke als officiële, verlaten en middelbare, normale, technische vak- en kunststudien willen aanvangen en voortzetten.

Men zal niet alleen het schoolgeld, de boeken, het pensioen vergoeden, maar ook het verlies van loon gedurende den studietijd. Het is natuurlijk een groot stap op democratische gebied, een vooruitgang op de weg der rechtvaardigheid en der gelijkheid.

Iedereen van ons kent jongelingen met veel aanleg voor de studie die eene schoone toekomst zouden mogen te gemoot zien, indien de geleerdheid middelen het hun toelieten, hunne studie's verder voort te zetten. Honderden van zulke jongelingen zullen daardoor gered worden.

Nu eindelijk misschien zal die jongen, die zijn ouders vruchteloos trachtte te overhalen om wat langer te mogen naar school, gaan er in gelukken tot zijn doel te komen.

De bevoordeelden moeten, zooals het redelijk is, de zedelijke verplichting opmaken, dere hulp later aan het fonds terug te keeren, 't zij in verschillende deelen, 't zij in eens zonder eenigen interest.

Dit is het minste, de toekomst van ons aankomende volk is meer dan ooit, daardoor verzekerd. De steun wordt slechts verleend tot aan de hogeschool, doch deze bepaling zal ook wel eensdage vervallen, want alle onderwijs van hoog tot laag, dus ook het hogeschoolonderwijs moet voor armen rijken, arbeiders en burgers openstaan, dat is de eenige, eerlijke en democratische oplossing.

De geleerdheid op alle gebied, de studie, de toekomst moeten behooren aan alle ernstige en werksame leerlingen. Alle onderwijs, lager, middelbaar, normaal, technisch en hooger, moet kosteloos voor IEDEREEN openstaan. Het is dus gedaan met dat triestige woord «Ook kind doet zijn best op de school, het leert zoo goed, den meester zoo het willen doen voortleeren, maar we kunnen niet, daarvoor hebben wij het noodige geld niet.»

Neen, dat moet uit zijn. We zien dat deze die het niet hebben, het kunnen krijgen zonder enige moeilijkheid.

in de gemeente niet bestaat zich den wendend tot het provinciaal bestuur.

Van waar komt dit geld? Van de gemeente, provincie en Staat. Dus onder vorm van kleine bijlagen opgedrukt op al de burgers van het land.

Dit fonds zal in 1923 1 1/2 miljoen opleveren en in 1927 wat meer dan 5 miljoen. Alle jongelingen en meisjes die bijkomen geven van vernuft en vlijt. Ze zullen zich ondoorwerpen aan een keurraad.

Wanneer komt het fonds in voeg? Het zal ingaan van het aanstaande schooljaar. Het zal veel bijdragen tot het vormen van een vrijer en schooner Vlaanderen in een stevig en overbrekbare België.

De Conferentie van Genua.

Daar zijn veel menschen verwonderd omdat wij bijna niets over de conferentie van Genua geschreven hebben. Andere gazetten staan er vol van, zeggen ze. Havel menschen, dat komt omdat die andere geschreefden de menschen over voor zo houden. Als ge 35 haldrijden over Genua gelezen hebt, dan weet ge nog niets. Na de conferentie komen en het lieken zal altijd de waarheid blijven:

Ze dronken een glas Ze sp... een glas En lieten de zank gelijk te was.

We zijn al aan de zesde week en men is nog niet meer vooruit dan de eerste. Men is sake als officieel, verlaten en middelbare, normale, technische vak- en kunststudien willen aanvangen en voortzetten.

Men zal niet alleen het schoolgeld, de boeken, het pensioen vergoeden, maar ook het verlies van loon gedurende den studietijd. Het is natuurlijk een groot stap op democratische gebied, een vooruitgang op de weg der rechtvaardigheid en der gelijkheid.

Iedereen van ons kent jongelingen met veel aanleg voor de studie die eene schoone toekomst zouden mogen te gemoot zien, indien de geleerdheid middelen het hun toelieten, hunne studie's verder voort te zetten. Honderden van zulke jongelingen zullen daardoor gered worden.

Nu eindelijk misschien zal die jongen, die zijn ouders vruchteloos trachtte te overhalen om wat langer te mogen naar school, gaan er in gelukken tot zijn doel te komen.

De bevoordeelden moeten, zooals het redelijk is, de zedelijke verplichting opmaken, dere hulp later aan het fonds terug te keeren, 't zij in verschillende deelen, 't zij in eens zonder eenigen interest.

Dit is het minste, de toekomst van ons aankomende volk is meer dan ooit, daardoor verzekerd. De steun wordt slechts verleend tot aan de hogeschool, doch deze bepaling zal ook wel eensdage vervallen, want alle onderwijs van hoog tot laag, dus ook het hogeschoolonderwijs moet voor armen rijken, arbeiders en burgers openstaan, dat is de eenige, eerlijke en democratische oplossing.

Op het Perron in de statie stonden de overheden, de schoolkinderen en de maatschappij.

Hare Koninklijke Hoogheid werd begroet door den heer gouverneur der provincie en den heer burgemeester der stad. Bloemgarven werden haar aangeboden in naam der provincie, in naam der stad en in naam van den bond der gedeputeerden.

Hare Hoogheid bedankte met ontroering en scheen ten diepste getroffen door de luide loejuichingen die alerwege opgingen bij het vertrek van den trein.

Aankomst te Brussel. Eene ontzaglijke menigte woonde de aankomst der groothertogin te Brussel bij. In destatie der Leopoldswijk werd dezelfde militaire erebewezen als oer enige dagen aan het Britische vorstenpaar in de Noordstatie.

Op de statie van aan de statie tot aan het Paleis, vormden de troepen van het garnizoen de haag. In de versierde statie wachtten de overheden o. m. de generals Biebuyck en Tombeur; Max, burgemeester van Brussel, Buyl, burgemeester van Elsene, enz.

De koning, de koningin en prins Leopold kwamen te 5 uur toe, begroet met de uitroeping der Brabantse. Te 5 uur 10 liep de koninklijke trein binnen, terwijl de muziek het Luxemburgsche volkslied speelde.

Groothertogin Charlotte en prins Felix van Bourbon, stonden aan de poort van het salontuig. De jonge vorstin stapte uit, reikte den koning de hand en omhelsde de koningin. Onmiddellijk schouwden de vorsten de troepen en daarna werd de jonge vorstin door den Koning voorgesteld aan de aanwezige overheden.

Prins Felix, gemaal der Groothertogin, droeg het uniform van de Luxemburgsche garde. Na de wederzijdse voorstelling der gevelgen, trad de stoet binnen. In het eerste hofrituig namen plaats de groothertogin, Koning Albert, prins Leopold en M Reuter.

In het tweede: de koningin, prins Felix, generaal Hallebaut en de Luxemburgsche hoofmaarschalk. In het derde de leden van het gevelg. Omringd door een detachement gidsen reed de stoet naar het paleis.

Op den doortocht speelden de muziekkorpsen van 't leger het Luxemburgsche volkslied. Al de huizen waren gevuld op den doortocht, overal werd met zakloeken gewuifd. Om 5 uur 20 bereikte de stoet het paleis en ontving groothertogin Charlotte in het Witte Salon de hulde der voorzitters van Senaat en Kamer en van de ministers.

Maandag avond gaven de koning en de koningin ten paleize van Brussel een groot feestmaal ter eere van hare Koninklijke Hoogheid Mevrouw de groothertogin van Luxemburg en van Z. K. W. den prins gemaal.

Een ontvangst ten paleize. Dinsdag morgen was er ontvangst in het Paleis van Brussel van al de hooften der zendingen van het diplomatiek korps die de Groothertogin voorgesteld werden door graaf de Marchant en d'Ansemburg, minister van Luxemburg te Brussel. Er werden geen redevoeringen uitgesproken.

ten en andere droefwaardigheidsbekleeders. De Groothertogin en haar gevolg waren zeer getroffen door dit gulhartig en geestdriftig onthaal.

AAN DEN OEVER.

Ze stond aan d'oever bleek en bang. Een baeld van droef ellende 't. En kon van grinsche donker plek, Haar starend oog niet wendend.

Ze had naar hem gemacht, gestreeft; Hij was naar trots, naar roemen 't. Haar heil was onbegreep, toen ze 't. «Den hare» hem mocht noemen 't.

Hoe zolig was haar zij bezit! Men zag het op haar koonen. Nu zij zich voor het allereerst, Trotsch met hem mocht verloopen.

En thans dreef hij ginds op den vloed, Geen zwemmer die 't gelukke Te redden... haren nieuwen hoed, Dien havr de wind otrukte 't.

BUITENLAND.

Vereenigde Staten.

De beroemde Dragainoor-diamant, die prinses Fatima uit Afghanistan had medegebracht naar de Vereenigde Staten, is dezer dagen te New-York openbaar verkocht voor schulden, die de prinses daar had aangegaan.

De diamant, die op een na de grootste ter wereld wordt genoemd en vroeger op 300.000 dollar werd geschat, bracht op de veiling slechts 5500 dollar op. Nadat de schuldeisers waren voldaan bleef er nog 136 dollar voor de prinses over.

De prinses had eens gezegd, dat zij van plan was om de diamant te verkoopen ten einde de studie van haar zoons te Oxford te bekostigen. Zij bevindt zich thans nog in Amerika, maar men weet niet waar.

Een merkwaardige reuk- en tastzin. Een 17-jarige meisje, Villetta Luggins, heeft volgens de «Daily Chronicle» van het Chicago Medical Society proeven afgelegd van haar buitengewoon goed ontwikkelde reuk en tastzin. Zij toonde aan dat zij kleuren kon onderscheiden door ze te ruiken, en gaf als definities, dat rood dezelfde geur had als wol, blauw als inkt, groen als vlas en zwart als een dagblat.

Zij kon de drie kleuren van een gebreiden doek onderscheiden door hem onder haren neus te houden. Het meisje kan een telefoongesprek opnemen door haar vingers op den ontvanger te leggen — de trillingen brengen de woorden aan haar over.

Op dezelfde wijze kan zij hooren wat iemand zegt door een vinger op de wang van den spreker te houden. Haar tastzin is zoo fijn ontwikkeld, dat zij de regels van een dagblat kan lezen. Zij kan echter het kleinste lettertype niet onderscheiden. Op dezelfde manier kan zij de waarde van bankbiljetten aangeven.

Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agents Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIJS en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

aldas de Parijzer «Matin» ligt de gemeente Riboux, die als de kleinste van Frankrijk mag worden beschouwd, ten minste wat het bevolkingcijfer betreft.

Er waren op dit oogenblik slechts twee boeregezinnen, van wie er acht buiten de gemeente verblijven. Daar een gemeenteraad in Frankrijk minstens 10 leden moet hebben, volgt hieruit, dat alle kiezers ook lid van den raad zijn. Intusschen zijn zij familie met elkaar, en de wet van 5 April 1884 laat niet toe, dat familieleden deel uitmaken van eenzelfde gemeenteraad.

Voor deze gemeente moest echter uitzondering voor deze bepaling worden verleend. Rusland. Het fortuin van Trotski. Uit Raval wordt geseid dat tijdens een verandering van het Centraal Uitvoerend Comité, te Moskou, woelige troeuelen plaats grepen op de onthullingen van het vooraanstaande lid Sjarkol.

Dere namde op heel wat miljoenen roebels de som, die Trotski zich als commissaris van Oorlog heeft toegeegind. Naar verlied tot het Trotski niet gelukt zijn de b schuldiging te weerleggen. Het Russisch leger lijdt honger. Uit gemachteid bron wordt vermeld dat er aan het Centraal Comité der Soviets, te Moskou, zal voorgesteld worden de effectieven van het Russisch leger te beperken en zulks ten gevolge van het verschrikkelijke geldnood waarin het bolchevistisch leger verkeert. De bevoorradingsdienst kan aan het roode leger nog maar de helft van de eetwaren bezorgen, die het noodig heeft.

Gemeengde berichten

Afschuwelijke gevolgen van den minneijld. In de hoeve «de Rozenboom» te Theneac (Charante Inférieure) leerde in de beste overeenkomst en zoete min, de echeligen Latreuille, 38 en 20 jaar, met hunne twee kinderen en hun grootvader.

Over een paar maanden kwam een beeenwaardige omstandigheid dit goed accord op de wreedste wijze verstoren. Verscheidene naamloze brieven beschuldigen de vrouw van ontouwe en hoewel haar leven steeds voorbeeldig en eerzaam was geweest, deden zij in het gemoed van Latreuille den hevigsten minneijld ontvlammen.

Van dan af was het schier alle dagen ruzie en krakeel. Zoo zeer vergat zich Latreuille dat hij de moeder zijner kinderen dorst mishandelen. Dinsdag rond den noon had de heer zijne vrouw weer alle leelijke dingen verweeten, en had zij hem, misschien wel op een slecht gekooken oogenblik, bedreigd met scheidende heengaan, toen de man een revolver te voorschijn haalde, en zijne wederhelft een kogel in de borst schoot.

Ten uur half in den bloedplas vallen zag en overtuigd de bezwijnde dood te hebben, wilde hij zich een kogel door de bresen zenden, maar vader Latreuille kwam juist bijtijds tusschen om het wapen uit zijne hand te slaan. Toch zou hij sterven, want buiten loepend sprong hij in den mestput. Zijn vader haalde hem er uit.

Maar terwijl de ouderling zijne zorgen aan zijne schoondochter besteedde, liep de dader den boomgaard in en hing zich op aan zijne bretels, die hij rond de laagste takken van een appelaar had geslingerd. Een toech mocht het den landbouwer nog niet gelukken zijn wanhopig besluit in uitvoer te brengen. Een gebauwde de ontloopting ter plaats geseind, sneed de bresel door en deed den half verstriken zelfmoordenaar ten gronde storten.

Met moeite bracht man Latreuille terug tot het bewustzijn. Hij beloofde niet meer de herbeginnen en de gedarmes, die hem een half uur later kwamen aanhouden, hebben er denkelijk nog meest toe bijgedragen om hem in dit voornemen te doen volharderen. De toestand der vrouw laat geen hoop.

Rekent dat ons uit! De Mitropa, de midden Europeesche slaapeetwaggenmaatschappij, zal, wegens het ge-

ENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER»

wonder, ik stond bij de gevangenbewaker, maar deze was nu alleen. De andere waren verdwenen. Ik vroeg uitlegging, doch voor eenig antwoord greep Odo mij vast, en gooide mij de lucht in.

Hugo luisterde sedert lang niet meer. Hij was naar de gevangenis sloopten. In huuu haast had de vluchtelingen al de deuren opengezet. De oude ridder ten proef aan de hevige onrust vliegt in de onderaardsche kelders. Lambrechts cel was ledig.

Een schreeuw van razernij ontsprong Hugo's borst. Zijn oog vlamt en zijne leden beven. — Ellendige Odo, roept hij, de uist omhoog stekend. Gij hebt mij verraden. Wee u, wee u.

Hilings stormt hij weder boven. Onder het uitbraken van duizend verwenschingen tegen Odo, tegen Lambrecht, tegen zijn eigen ziele, verschijnt hij op het voorplein. — Hola Brik, Walter, Godfried, te paard! te paard! scheuewt hij.

Enige knuchten springen naar de stallen. — Gij, Kuno, neem tien mannen met u, wel voorzien van fakkeis Doerloop en doorsnuffel al de omliggende bosschen. Breng mij den heer van Worteghem en Odo, mijnen meinedigen knecht levend of dood.

LAMBRECHT VAN LOO

Op het oud slot staat alles in rep en roer, den vanden blaas ontgrendeld en met geld opengekrut. Wapans klittersen; honderd schillige kreten doorschouren de lucht. Een loopt naar de vesten in de meening dat de onverwachte vijand de muren overrompelt.

Hugo de eerste, springt uit de burch, rechts half gekleed, met den blooten degen in de hand. Hij snelt naar den alarmroependen aldwaacht. — Waar is de vijand? roept hij, wie bestormt?

— Niamaad, stottert de ongelukkige, niet haard. — Waarom dat groep? — Omdat men u wil verraden of verraden!

— Toon ik in dit schuw weder mijne gewoonden op de wallen deed, begon de schildschied, bemerkte ik eensklaps bij het licht der kens drie gestalten. De een was die van de den gevengeniswater, de tweede, die der vrouw, van Jonckvrouw Godslieve, geluk, zegde hij aarzeld, de derde herken ik niet. Ik vermoedde kwaad en ging op los. Een nieuwe hilsen stralende, o

Hel bezoek der Groothertogin van Luxemburg in België.

De koninklijke trein, die de groothertogin van Luxemburg is gaan afhalen, liep Maandag kwart over 1 uur te Aalen binnen.

burgerij van Oudenaarde. Hugo wist het. Hij vreesde dat, indien de vluchtelingen in deze stad geraakten, zij er ergens wel eene schuilplaats vinden zouden, en alsoo aan zijne oopen vanden deuren, en alsoo aan zijne poorten bereken voor den morgen, voor dat zij te duisteris in, toen iets haar eensklaps schijnt te treffen.

— Ziet gij gindsch licht niet, dat zich naar ons toe beweegt, vroeg zij aan Lambrecht. Wat mag dat zijn? — 't Zal een dwaallicht zijn, merkte Odo. Men ziet er 's nachts veel langs de reek.

Dit antwoord vergenoede den jongen ridder niet. Hij vestigde eenigen tijd zijnen scherpen aendblik op het verre licht. Het docht hem dat het naderde. Maar ziet, daar verschijnt een tweede, een derde, een vierde.

Op het stadhuys.

's Namiddags had eene luisterrijke ontvangst plaats op het Stadhuys. Op gansch den doortocht heerschte nogmals de grootste geestdrift. Op het stadhuys werden de hooge lizzokers verwelkomd door M. Max, burgemeester, omringd door leden van het Ministerie, gezant

moeten eens adem scheppen. Aldus bergop loopen valt te lastig. Men stond stil. Weemoedig keerde Godslieve nog eens het hoofd om in de richting van het vaderlijk slot, dat zij op eene zoo buitengewone wijze had verlaten. Mijnerend staart zij de duisteris in, toen iets haar eensklaps schijnt te treffen.

— Ziet gij gindsch licht niet, dat zich naar ons toe beweegt, vroeg zij aan Lambrecht. Wat mag dat zijn? — 't Zal een dwaallicht zijn, merkte Odo. Men ziet er 's nachts veel langs de reek.

Dit antwoord vergenoede den jongen ridder niet. Hij vestigde eenigen tijd zijnen scherpen aendblik op het verre licht. Het docht hem dat het naderde. Maar ziet, daar verschijnt een tweede, een derde, een vierde.

Frankrijk.

In de Fransche streek van Lorient heeft er in de laatste dagen eene stikkende hitte geheerscht, welke gevolgd werd door een vreeslijk zonnedruk. Dit laatste ging gepaard met een zondeling verschijnsel; het heeft over heel de streek solter geredend, en wel zoo overvloedig dat de laag solfer op den grond twee centimeters dikte had.

Een wervelstorm van ongehoorde kracht (eerste maandag de streek van Montaugi (Yende). Gedurende een kwartier zag men geen hand voor de oogen in de huizen. Toen sloegen overgrote hagelsteenen neer, die de vensteruiten verbrijzelde. Op de boommen zijn alle bladeren afgeslagen; 't koren en de wijnstokken zijn verwoest. De schade is overgroot.

Een miniatuur gemeente. Op 30 kilometers afstand van Marseille, nomen. Al verdoken wij ons in het diepste der aarde, het schrander diep zal ons uithalen. Odo, de vreesachtige Odo, kermt en snikt alsof bij reeds op de pijnbank lag.

— Daarom geen moed verloren, zegt Lambrecht, wiens gelaat nochtans aan 't verduisteren ging. Wij zijn hen ver vooruit. Spoed gemaakt, zij zullen ons inhalen. Godslieve had zich niet bedrogen. Bol vergezeld de knachten van haren vader.

Rekent dat ons uit!

is de lieveling onzer meesters. Gij weet hoe getrouw hij haar is. Ware zij de wereld uit gevlocht, hij zou haar gaan zoeken. Dis... Kuno verston.

— Goed, Hendrik goed, juichte hij en zonder verder te luisteren liep hij naar het voorplein. Enige stonden nadien verscheen bij wederom met Bol aan eenen sterken letsel. Een gebauwde de ontloopting ter plaats geseind, sneed de bresel door en deed den half verstriken zelfmoordenaar ten gronde storten.

Met moeite bracht man Latreuille terug tot het bewustzijn. Hij beloofde niet meer de herbeginnen en de gedarmes, die hem een half uur later kwamen aanhouden, hebben er denkelijk nog meest toe bijgedragen om hem in dit voornemen te doen volharderen. De toestand der vrouw laat geen hoop.

Rekent dat ons uit! De Mitropa, de midden Europeesche slaapeetwaggenmaatschappij, zal, wegens het ge-